

DUURZAAM LIEFDESGEDICHT

Liefste, wat je voor me wilde ligt in sporen
door mijn hart en groeit als torens om je heen.
Elke steen daarvan ben ik. Kom binnen waar je
maar een ingang ziet, duw jezelf een draaideur
door, ik kom meteen tot leven; ik word warm,
ik krijg het koud, schoon water stroomt onder
mijn wortels, allemaal voor jou, door jou –
je zeilt me binnen als een schip een haven.

In de omarming van mijn tunnels zul je veilig
zijn – mijn groene overkapping houdt je droog.
Het maakt niet uit wat je komt doen, hoe lang
je blijft: je bent altijd in mijn gedachten, elke
vierkante meter in mij is ingericht op jou. Ik
raak je aan waar jij mij aanraakt. Waar je gaat
woelt zich een pad van rozen uit mijn tegels,
overal waar jij je hielen licht gloeit licht.

Als jij de lucht wilt zijn, zal ik je ademen,
zo schoon als ik maar kan. Als jij verandert
in de wind, laat ik mijn molens op je draaien.
Als je ooit honger hebt geef ik je vruchten,
wanneer je dorst hebt zorg ik voor een bron.
Als jij een tuin wilt zijn, word ik je grond.
Ik draai om jou. Als jij de zon wilt zijn,
dan zal ik houden van de zon.